

VERTEC.

Izhaja
1. dne v
mesecu
in stoji
za celo
leto 2 gl.
40 kr.,
za pol
leta 1 gl.
20 kr.
Po
pošti:
za celo
leto 2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.

Naroč-
nina naj
se na-
prej pla-
čuje in
pošilja
ured-
ništvu v
žent-
peter-
skem
pred-
mestji
hš. št. 15
v Lju-
bljani.
(Lai-
bach.)

Časopis s podobami za slovensko mladost.

Štev. 2.

V Ljubljani 1. februarja 1873.

Leto III.

Vertec.

Svoj vertec prelubi
Prav rada imam,
Ko čas mi pripuša
Berž vanj se podam.

Tu rožice nežne
Prav krasno cvetó,
Po drevji pa tice
Presladko pojó.

V sercé me to gane
In miče močno;
Stvarjenje o božje
Kako si lepó!

Veselo mi bije
Nedolžno sercé;
Ko tičice mile
Mi pesmi drobé.

Ko hodim po vertu
Sladko se smehljám,
Preljubih ker rožic
Obilo imam.

Če gledam vertnice,
In lil'je lepe.
Vijolice modre
Rož drugih versté:

Se spomnim, da mati
Učili so me,
Kaj rožice zale
Me lep'ga učé.

„Vertnica rudeča
Te dete uči:
Ljubezen da tvoja
Za dom naj plantí.

In lilija bela
Uči te lepó:
Naj tvoje življenje
Brez madeža bo!

Vijolica modra
Spominja naj te,
Da vedno ohraniš
Ponižno sercé.

Pa rožice ljube —
Čas kratek cvetó;
Mladost tudi tvoja
Minula kmal' bo.“

Pri mizi na vertu
Nekako takó,
Učili so mati
Me dete mladó.

lean Zarnik.

Ubogi dijak.

(Iz slovaškega prosto predelal I. T.)

V nekem slavlanskem mestu so mestjani žertovali mnogo premoženja, da so pozidali višje šole v izobraženje svojih domačih sinov. V te šole, ki je ime-
nujemo „latinske šole ali gimnazije“ hodil je tudi neki zal in nadepolni mla-
denič, ki je bil nadarjen z bistrim umom, drugače pa jako ubog in reven. Bil
je četertek — dan — ko se dijaki prosti šole, da se malo oddahnejo in odpo-